

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**LEGISLAȚIA UNOR STATE
MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE CU PRIVIRE LA
REZERVELE DE STAT**

studiu documentar

mai 2026

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților. Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă. Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Aurora Trănescu
consilier parlamentar, Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	4
AUSTRIA	5
CEHIA	7
DANEMARCA.....	8
FRANȚA	9
GERMANIA.....	11
IRLANDA	13
ITALIA.....	14
POLONIA.....	15
ROMÂNIA	17
SUEDIA.....	19
WEBOGRAFIE	21

INTRODUCERE

La nivelul Uniunii Europene nu există o singură lege generală privind rezervele de stat; legislația este sectorială, existând diferite acte normative care reglementează rezervele pentru energie, sănătate, alimentație, securitate civilă etc.

[Directiva 2009/119/CE](#) obligă statele UE să mențină stocuri minime de petrol cu un nivel minim: 90 de zile de importuri nete sau 61 de zile de consum intern. Scopul este de a asigura securitatea energetică în caz de criză. Acest sistem aliniază practicile UE la cerințele Agenției Internaționale pentru Energie (AIE) și asigură un nivel uniform de pregătire la nivelul întregului bloc. Directiva reglementează constituirea rezervelor, accesul la stocuri, raportarea către UE, auditul rezervelor.

Statele membre pot deține stocuri fie pe teritoriul propriu, fie în alte țări ale UE, în baza unor acorduri bilaterale. Fiecare stat trebuie să înființeze un organism central sau să desemneze autorități competente pentru gestionarea și monitorizarea acestor rezerve. De asemenea, statele trebuie să transmită periodic Comisiei Europene rapoarte statistice care să prezinte în detaliu nivelurile stocurilor și compoziția acestora pe tipuri de produse.

În cazul unei întreruperi grave a aprovizionării, directiva prevede măsuri coordonate la nivelul UE, inclusiv eliberarea parțială a rezervelor și schimbul transparent de informații. Comisia Europeană poate propune măsuri menite să stabilizeze aprovizionarea și să sprijine piețele afectate, menținând coeziunea și solidaritatea între statele membre.

Directiva 2009/119/CE rămâne un element central al cadrului de securitate energetică al UE. Aceasta completează strategiile mai ample de diversificare a surselor de energie și de planificare a rezilienței. Evaluările ulterioare au subliniat necesitatea integrării sistemului de stocare a petrolului într-un mecanism mai cuprinzător de gestionare a crizelor energetice, în conformitate cu tranziția UE către surse de energie mai curate.

Regulamentul HERA¹ prevede rezerve europene de medicamente, vaccinuri, echipamente medicale, echipamente de protecție. Acestea sunt numite *rescEU stockpiles*

Mecanismul european de protecție civilă este reglementat prin [Decizia nr. 1313/2013/UE](#). Aceasta creează rezerve europene de urgență, echipamente pentru dezastre și stocuri de urgență. Programul rescEU include avioane antiincendiu, echipamente medicale, spitale mobile, generatoare etc.

După crizele recente, UE a introdus *Mecanismul european pentru securitate alimentară* (European Food Security Crisis Preparedness and Response Mechanism – EFSCM). Acesta este un cadru de coordonare instituit de Comisia Europeană pentru a consolida reziliența Uniunii Europene în fața perturbărilor în aprovizionarea cu alimente. Creat în 2021,

¹ Health Emergency Preparedness and Response Authority

acesta reunește autorități publice și actori privați din întregul lanț agroalimentar pentru a se pregăti și a răspunde la crize care afectează securitatea alimentară în UE și la nivel mondial.

Mecanismul EFSCM a fost introdus în cadrul Pactului verde european și al Strategiei „De la fermă la consumator”, ca parte a Planului de urgență al UE privind aprovizionarea cu alimente și securitatea alimentară în perioade de criză. Acesta a fost conceput ca răspuns la lecțiile desprinse din pandemia de COVID-19 și din șocurile geopolitice ulterioare. Mecanismul are ca scop asigurarea accesului continuu la alimente sigure, la prețuri accesibile și durabile, chiar și în cazul unor perturbări excepționale. Scopul acestuia este monitorizarea rezervelor alimentare, coordonarea între state și pregătirea pentru crize. Planul nu impune încă rezerve obligatorii, dar creează un mecanism de coordonare UE.

Regulamentul privind securitatea gazelor, anume [Regulamentul \(UE\) 2017/1938](#) actualizat în 2022, obligă statele să mențină rezerve de gaze, să coopereze în caz de criză, să protejeze consumatorii esențiali. Regulamentul introduce un mecanism de evaluare comună a riscurilor și planuri preventive și de urgență la nivel regional. Statele membre sunt obligate să colaboreze în grupuri regionale prestabilite și să aplice principiul solidarității, prin care pot furniza gaze statelor vecine aflate în criză.

Fiecare stat membru trebuie să asigure aprovizionarea prioritară a gospodăriilor și serviciilor esențiale. Operatorii de sistem de transport trebuie să asigure interoperabilitatea și să raporteze date privind fluxurile și stocurile de gaze, contribuind la o transparență crescută pe piață.

AUSTRIA

Austria nu are o singură lege a rezervelor de stat, ci un cadru legislativ sectorial, unde energia (petrolul și gazele) este strict reglementată, bunurile esențiale fiind acoperite prin prevederile legislației privind situațiile de criză (dar și politicile UE joacă un rol major). Rezervele de stat (în special cele energetice și de produse esențiale) sunt reglementate printr-un set de legi specifice, în funcție de tipul de rezervă. Cele mai importante sunt:

- [Legea privind stocurile de petrol](#) - legea principală care reglementează constituirea și menținerea rezervelor strategice de țiței și produse petroliere. Aceasta transpune obligațiile din cadrul Uniunii Europene (de ex. Directiva privind stocurile minime de petrol) și prevede obligația importatorilor și rafinărilor de a menține stocuri echivalente cu aproximativ 90 de zile de import net medii zilnice. Aceasta asigură mobilizarea rapidă a rezervelor strategice pentru stabilizarea piețelor și protejarea sectoarelor critice. Nerespectarea prevederilor poate atrage după sine sancțiuni administrative și măsuri corective din partea ministerului de supraveghere.
- [Legea gazelor](#) este o lege-cadru federală care reglementează piața gazelor naturale din Austria. Aceasta transpune cel de-al treilea pachet energetic al UE în sectorul gazelor naturale, liberalizează structurile pieței și stabilește norme privind accesul la

rețea, separarea activităților și protecția consumatorilor. Este actul legislativ central al legislației energetice din sectorul gazelor naturale din Austria și a fost modificat de mai multe ori, cel mai recent în contextul măsurilor privind securitatea aprovizionării și criza gazelor naturale. Legea reglementează inclusiv obligațiile de stocare și securitatea aprovizionării. Include măsuri pentru situații de criză și niveluri minime de stocare.

- [Legea privind asigurarea aprovizionării](#) este o lege federală menită să asigure aprovizionarea sigură cu bunuri și servicii esențiale în situații de criză, precum penuria de energie, pandemiile sau dezastrele naturale. Aceasta conferă guvernului federal competența de a interveni pe piețe și de a reglementa lanțurile de aprovizionare pentru a proteja populația și a menține ordinea publică. Legea permite statului să intervină pentru asigurarea bunurilor esențiale ca alimente, energie, materii prime. Include măsuri precum raționalizarea, distribuția controlată sau constituirea de rezerve. În temeiul legii, guvernul austriac poate emite ordonanțe care definesc situațiile de criză și stabilesc norme temporare pentru gestionarea aprovizionării. Aceasta permite constituirea de stocuri de rezervă, controlul prețurilor și raportarea obligatorie din partea producătorilor și comercianților. Aceste instrumente au ca scop asigurarea unui echilibru între stabilitatea pieței și nevoile populației în perioadele de perturbări.

În Austria, rezervele alimentare nu mai sunt organizate ca „stocuri masive de stat” cum există în unele țări, ci sunt gestionate printr-un sistem modern, descentralizat, bazat pe piață, reguli de criză și mecanisme europene. Așadar, Austria a renunțat în mare parte la depozitele centrale mari de alimente. În schimb, se bazează pe stocurile comerciale ale companiilor private (retaileri, producători, depozite logistice); lanțurile de aprovizionare sunt considerate suficient de robuste în timp normal. Statul nu „ține mâncare în depozit”, ci controlează și redistribuie eficient ceea ce există deja, dacă apare o criză.

În caz de întrerupere totală a importurilor, Austria ar rezista, dar nu foarte mult timp. Țara este relativ bine poziționată agricol prin producție internă semnificativă. Autoaprovizionarea este bună pentru cereale, lapte, carne: aproape sau peste 100%, însă la legume, uleiuri este o dependență mai mare de importuri.

- pe termen scurt (1–2 săptămâni): fără probleme majore (stocuri comerciale)
- 1–3 luni: apar lipsuri la produse proaspete și diversitate redusă
- peste 3 luni: dietă limitată, dar nu foamete (cu intervenție de stat prin [Legea privind asigurarea aprovizionării](#))

Energia este punctul critic, întrucât este o dependență majoră de importuri (petrol, gaze). Rezervele ajung pentru petrol la circa 90 de zile, conform obligației UE; pentru gaze este variabil, de obicei 2–3 luni în condiții normale. După aceea apare un impact sever asupra industriei și transportului.

CEHIA

În Cehia, rezervele de stat sunt reglementate printr-un cadru legislativ format din mai multe legi principale. Cele mai importante sunt prezentate mai jos.

Legea principală privind rezervele de stat este [Legea nr. 97/1993 privind competența Administrației Rezervelor Materiale de Stat](#). Aceasta reglementează organizarea și rolul instituției centrale, constituirea, administrarea și utilizarea rezervelor, precum și tipurile de rezerve (materiale, mobilizare, urgență, ajutor umanitar). Totodată, definește că rezervele sunt proprietatea statului și sunt finanțate din bugetul public. Instituția responsabilă este Administrația Rezervelor Materiale de Stat.

[Legea nr. 241/2000 privind măsurile economice pentru situații de criză](#) reglementează utilizarea rezervelor în situații de criză, mobilizarea economică și rolul ministerelor și autorităților locale. Aceasta prevede inclusiv finanțarea, stocarea, protecția și eliberarea rezervelor. Legea definește mai multe categorii de rezerve de stat:

- rezerve materiale (materii prime, produse esențiale);
- rezerve de mobilizare (pentru apărare);
- stocuri de urgență;
- rezerve pentru ajutor umanitar.

[Legea nr. 189/1999 Sb. – privind stocurile de urgență de petrol](#) reglementează constituirea stocurilor strategice de petrol, utilizarea lor în situații de criză, măsuri precum raționalizarea combustibilului sau limitarea consumului. Administrația rezervelor este responsabilă de menținerea stocurilor.

Decretul nr. 165/2013 stabilește aspecte tehnice privind rezervele de petrol.

În Cehia, eliberarea rezervelor de stat este reglementată clar și se reflectă într-o structură instituțională pe mai multe niveluri, în care decizia finală aparține, de regulă, guvernului. Instituția centrală este [Administrația Rezervelor Materiale de Stat \(SSHR\)](#). Aceasta administrează rezervele de stat, propune utilizarea lor, organizează depozitarea și rotația stocurilor și execută decizia de eliberare. Aceasta este echivalentul aproximativ al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat din România.

În situații normale, decizia de eliberare a rezervelor este luată de guvernul Republicii Cehe, pe baza propunerii Administrației Rezervelor Materiale de Stat și a solicitării unui minister, cum ar fi economia, sănătatea, apărarea.

În situații de urgență sau criză, decizia poate fi luată de guvernul Republicii Cehe în principal, de prim-ministru (în cazuri urgente) sau uneori de ministere competente (cu mandat guvernamental).

Bugetul rezervelor de stat din Cehia este gestionat de **SSHR** și este inclus anual în bugetul de stat al Republicii Cehe. Instituția finanțează achiziția, rotația, depozitarea și utilizarea rezervelor strategice (combustibil, alimente, materiale industriale, echipamente de urgență etc.).

Bugetul anual aproximativ (din ultimii doi ani) a fost de aproximativ 3–5 miliarde CZK pe an (circa 120–200 de milioane de euro). În anii de criză (ex. pandemie, criză energetică) poate depăși 8–10 miliarde CZK pe an.

DANEMARCA

În Danemarca, rezervele de stat, în special cele energetice și de urgență, sunt reglementate prin mai multe acte legislative. Sistemul este sectorial, concentrat în principal pe securitatea energetică și pregătirea pentru situații de criză.

Cea mai importantă lege este Legea urgenței petroliere [\(2012\)](#), care obligă companiile petroliere să mențină stocuri de urgență, stabilește constituirea rezervelor strategice de petrol, permite eliberarea rezervelor în caz de criză energetică și a fost modificată ultima dată în 2024.

De asemenea, companiile care importă sau produc petrol sunt obligate să mențină stocuri minime, iar o parte din rezerve este gestionată de entitatea centrală daneză de stocare.

În Danemarca, ministrul energiei decide activarea rezervelor, iar parlamentul trebuie informat sau aprobă ulterior în cazuri urgente.

Danemarca menține în principal rezerve strategice de petrol, combustibili și rezerve energetice de urgență. De exemplu, Danemarca menține **aproximativ 81 de zile de consum** în stocuri de petrol; o parte este deținută de entitatea centrală, restul de companii private

Rezervele sunt gestionate de [unitatea](#) care gestionează depozitele, administrează stocurile și asigură disponibilitatea rezervelor în caz de criză. FDO este o organizație/asociație non-profit care a fost înființată în 1964 cu scopul de a asigura securitatea aprovizionării cu petrol în caz de război sau de crize de aprovizionare. Contextul era dat de dependența aproape totală a societății de petrol și de crizele petroliere din acea perioadă, cum ar fi criza din Suez din 1956. Era, de asemenea, o perioadă în care se punea accentul pe dezvoltarea capacității de pregătire civilă pentru situații de urgență în toate sectoarele societății, iar aprovizionarea cu petrol era esențială în sectorul energetic. Întreprinderile petroliere pot decide dacă doresc sau nu să devină membre ale FDO.

În Danemarca, sistemul de rezerve de stat nu include rezerve alimentare majore comparabile cu cele din România, Cehia sau alte state est-europene. Modelul danez este sectorial și orientat spre energie, nu spre stocuri strategice de alimente.

Rezervele alimentare sunt gestionate prin stocuri private, de companii, supermarketuri și cooperative agricole, conform pieței libere. În situații de criză, statul poate activa măsuri de urgență și distribuție, dar nu există stocuri de alimente pe termen lung, gestionate de stat.

[Ministerul Mediului și Alimentației](#) poate interveni în caz de criză alimentară, dar fără rezerve proprii.

În concluzie, sistemul danez se concentrează pe rezervele energetice și de combustibili, nu pe hrană. Depozitele de petrol și combustibili sunt distribuite geografic pentru a permite aprovizionarea rapidă în orice regiune, iar infrastructura este întreținută și verificată periodic pentru siguranța stocurilor.

Combinația dintre rezervele statale și private oferă flexibilitate și reduce costurile de stocare. Totodată, există proceduri clare de mobilizare și distribuție în caz de urgență. Danemarca participă la scheme europene de solidaritate energetică și la schimbul de stocuri strategice în situații de criză.

FRANȚA

În Franța, rezervele de stat sunt reglementate prin mai multe acte normative sectoriale, în special în domeniul rezervelor petroliere strategice, rezervelor energetice, rezervelor militare și a celor industriale strategice, precum și în domeniul protecției civile și securității economice. Nu există o singură lege a rezervelor de stat, ci un ansamblu de dispoziții incluse în Codul energiei, Codul apărării și în legile privind programarea militară și securitatea economică.

Pentru rezervele petroliere, principalul cadru juridic este [Codul energiei](#), în special articolele care reglementează sistemul francez de stocuri petroliere strategice, adică rezervele obligatorii de petrol și produse petroliere menținute pentru situații de criză energetică. Aceste dispoziții impun operatorilor obligația de constituire a stocurilor strategice și urmăresc ca Franța să mențină rezerve echivalente cu aproximativ 90 de zile de import net.

Articolul [L642-1-1](#) definește stocurile strategice drept stocurile petroliere ale căror constituire și conservare sunt obligatorii; acestea sunt echivalente cu stocurile de securitate prevăzute de Directiva UE 2009/119/CE. Cu alte cuvinte, Franța implementează obligația europeană de menținere a unor rezerve minime de petrol.

Articolul [L642-2](#) din Codul energiei prevede că orice operator care introduce pe piață produse petroliere în Franța sau aprovizionează aeronave cu produse petroliere trebuie să contribuie la constituirea și menținerea stocurilor strategice. Obligația se aplică atât în Franța metropolitană, cât și în departamentele de peste mări. În mod concret, importatorii și operatorii petrolieri finanțează și întrețin sistemul rezervelor strategice.

Articolul [L642-3](#) enumeră produsele petroliere care fac obiectul rezervelor strategice, anume benzină auto, benzină pentru aviație, motorină, păcură, kerosen/carburant pentru aviație și GPL în anumite teritorii de peste mări. Statul urmărește astfel să acopere transportul, aviația, producția energetică, aprovizionarea critică.

Codul prevede obligații de depozitare, reguli de control, trasabilitate, verificări administrative, raportări obligatorii. Sistemul este administrat în practică prin [Comitetul profesional pentru rezervele strategice de petrol](#), care coordonează constituirea stocurilor, gestionează depozitarea și verifică obligațiile operatorilor.

Rezervele pot fi eliberate în caz de criză energetică, întrerupere majoră a aprovizionării, conflict, perturbări severe ale pieței petroliere ori măsuri coordonate internațional (IEA/UE). Scopul este menținerea continuității economiei și serviciilor esențiale.

[Codul apărării](#) francez conține partea operațională privind constituirea, controlul, contabilizarea și utilizarea rezervelor strategice de hidrocarburi. [Subsecțiunea](#) din Cap. VI Transport și hidrocarburi reglementează nivelurile obligatorii de stoc, categoriile de produse, substituirea produselor și raportarea și controlul stocurilor.

Art. [D1336-47](#) stabilește că volumul stocurilor strategice pe care fiecare operator este obligat să le constituie și să le mențină este stabilit pentru Franța continentală la 29,5 %, iar în Guadelupa, Guyana, Martinica, La Réunion și Mayotte se stabilește prin ordin ministerial.

Art. [D1336-51](#) stipulează că rezervele strategice pentru fiecare categorie de produse petroliere menționată de Codul energiei sunt constituite din produse din categoria respectivă, în proporție de cel puțin 50 % din obligația totală de stocare pentru categoria respectivă.

[Legea de programare militară 2024-2030](#) include dispoziții privind muniții, componente strategice, prioritatea livrărilor pentru armată, capacități industriale strategice.

Franța nu are un sistem unic și foarte explicit de rezerve alimentare de stat comparabil cu modelul german, administrat permanent la scară mare. Totuși, dispune de mecanisme prevăzute în [Codul securității interne](#) și legislația privind securitatea civilă și continuitatea aprovizionării. Acestea permit rechiziții, gestionarea stocurilor de urgență, planuri de continuitate economică în situații de criză.

[Codul rural și al pescuitului maritim](#) este principalul cod francez privind politica agricolă și securitatea alimentară. Articolul L1 stabilește obiectivele politicii agricole și alimentare franceze, inclusiv securitatea alimentară a națiunii, suveranitatea alimentară și continuitatea aprovizionării populației. Acest cod permite intervenții ale statului în lanțurile agroalimentare și fundamentează juridic politicile de aprovizionare și gestionare a crizelor alimentare.

Franța utilizează sistemul [ORSEC](#) (Organizarea răspunsului de securitate civilă²), care este baza operațională pentru distribuția alimentelor, logistică de urgență, alimentarea populației în caz de dezastru. Cadrul juridic ORSEC derivă din Codul securității interne și regulamente administrative privind protecția civilă și este baza juridică și operațională prin care statul

² Organisation de la réponse de sécurité civile

francez organizează reacția la catastrofe naturale, accidente industriale, atentate, pandemii, crize tehnologice, incendii majore, accidente nucleare, perturbări logistice severe.

GERMANIA

În Germania, rezervele de stat sunt reglementate prin mai multe acte normative, în funcție de tipul rezervei:

- rezerve petroliere strategice,
- rezerve energetice,
- rezerve militare,
- rezerve alimentare și de protecție civilă,
- rezerve financiare/fonduri speciale.

Principalul act normativ privind constituirea rezervelor strategice de petrol, obligațiile de stocare și eliberarea rezervelor în situații de criză este [Legea privind stocurile de petrol și produse petroliere](#). Aceasta implementează obligațiile UE și IEA privind stocurile minime și prevede existența unui organism special, anume Asociația pentru stocarea petrolului ([Erdölbevorratungsverband](#) EBV). Legea prevede obligația menținerii rezervelor, condițiile de eliberare a acestora, stocuri specifice pentru: țiței, motorină, kerosen etc.

Rezervele energetice de capacitate electrică sunt reglementate de [Regulamentul privind rezerva de rețea](#), care stabilește rezerva energetică pentru securitatea sistemului electric și centralele păstrate în rezervă pentru situații de risc asupra rețelei. De asemenea, prevede: procedura de constituire a rezervei, obligațiile operatorilor și condițiile de activare a centralelor de rezervă.

Capacitatea de rezervă pentru sistemul energetic german este reglementată prin [Regulamentul privind rezervele de capacitate](#), care stipulează că utilizarea centralelor electrice și a instalațiilor rezervate se face doar pentru urgențe energetice. Se prevede că instalațiile din rezervă nu pot participa normal la piața energiei și sunt activate doar la solicitarea operatorilor de transport.

Fondul special pentru apărare sau rezervele financiare strategice sunt reglementate prin [Legea privind finanțarea Bundeswehrului și înființarea unui Fond special pentru Bundeswehr \(BwFinSVermG\)](#). Această lege creează Fondul special al Forțelor Armate Federale și reglementează finanțarea rezervelor și capabilităților militare și utilizarea fondurilor speciale pentru apărare.

[Legea privind rezerva federală pentru pensii \(VersRücklG\)](#) stabilește rezervele financiare pentru pensii/funcționari.

Rezervele alimentare și de protecție civilă sunt reglementate prin legislația privind securitatea alimentară și protecția civilă și prin norme administrative federale și regulamente ale Ministerului Agriculturii și Protecției Civile.

În Germania există două sisteme principale de rezerve alimentare strategice ale statului: rezerva federală de cereale (Bundesreserve Getreide) și rezerva civilă de urgență (Zivile Notfallreserve)

Ambele fac parte din sistemul german de pregătire pentru urgențe alimentare. Sunt destinate situațiilor precum război, întreruperi majore ale lanțurilor logistice, pene electrice extinse, dezastre naturale, pandemii, crize geopolitice.

Responsabilă pentru administrarea rezervelor este [Agenția Federală pentru Agricultură și Alimentație \(BLE\)](#), care acționează în cadrul Ministerului Federal al Alimentației și Agriculturii (BMEL).

Rezerva federală de cereale conține: grâu, secară, ovăz. Nu sunt produse finite, ci materii prime pentru menținerea producției de făină și pâine în caz de criză. Cerealele sunt stocate în depozite distribuite pe teritoriul Germaniei, de regulă aproape de mori industriale pentru a putea fi transformate rapid în făină. Locațiile exacte sunt în mare parte nepublice din motive de securitate.

Germania aplică rotirea stocurilor. Astfel, periodic stocurile vechi sunt vândute prin licitații și înlocuite cu recolte noi. Pentru cereale, ciclul tipic este de aproximativ 10 ani. BLE verifică regulat calitatea cerealelor, condițiile de depozitare, umiditatea, contaminarea, starea clădirilor.

În caz de criză, guvernul federal poate decide eliberarea stocurilor. Acestea sunt direcționate către mori, brutării, sisteme de distribuție alimentară.

Rezerva civilă de urgență este formată din produse mai apropiate de consumul direct: orez, mazăre, linte, lapte condensat. Scopul este asigurarea unei mese minime zilnice pentru populație, mai ales în zone urbane. Aceste produse au avantaje importante, precum termen lung de păstrare, depozitare ușoară, valoare nutritivă bună, transport simplu și pot fi preparate în cantități mari.

Într-o criză majoră, autoritățile federale aprobă folosirea stocurilor. Landurile și autoritățile locale organizează: distribuția, cantine colective, hrănirea de urgență. Accentul este pus pe supraviețuire alimentară minimă, nu pe alimentație normală completă.

Estimările publice indică aproximativ 800.000 de tone de alimente în total pentru cele două sisteme combinate. Germania nu publică întotdeauna locațiile exacte și volumele detaliate actualizate.

Sistemul funcționează în baza [Legii privind securitatea și pregătirea alimentară \(ESVG\)](#) care permite statului să intervină în aprovizionarea alimentară, să gestioneze distribuția în caz de criză, să utilizeze rezervele strategice.

Germania insistă că populația trebuie să aibă și rezerve proprii acasă. Autoritățile recomandă cetățenilor un stoc alimentar pentru aproximativ 10 zile.

IRLANDA

În Irlanda, conceptul de „rezerve de stat” nu este reglementat printr-o singură lege-cadru, așa cum este Legea 82/1992 în România, ci este divizat pe sectoare critice, cu un accent masiv pe energie.

Cel mai important act normativ în acest domeniu este [National Oil Reserves Agency Act 2007](#), actualizată în 2024 și recent în 2026. Legea a înființat [Agenția Rezervelor Naționale de Petrol \(NORA\)](#) ca organism de stat pentru a asigura menținerea de către Irlanda a unor stocuri strategice minime de petrol, de obicei echivalente cu consumul pe 90 de zile, în vederea respectării obligațiilor internaționale. Aceasta împuternicește agenția să gestioneze aceste stocuri, să perceapă taxe de la companiile petroliere pentru finanțarea lor și, prin intermediul unor modificări legislative, să supravegheze Sistemul de obligații privind biocombustibilii.

Legea definește rolul NORA în menținerea stocurilor de produse petroliere pentru a îndeplini obligațiile naționale și ale UE. Este impusă o taxă companiilor petroliere asupra „vânzărilor relevante” ale acestora – produse petroliere vândute sau consumate în Irlanda – pentru a finanța costul stocării acestor rezerve. Taxa era stabilită la 2 cenți pe litru.

Legea a fost modificată ulterior pentru a include administrarea Sistemului de obligații privind biocombustibilii, care impune furnizorilor să includă un anumit procent de biocombustibil în produsele lor.

În martie 2026, au fost adoptate amendamentele legislative ale [National Oil Reserves Agency \(Amendment\) Bill 2026](#) pentru a ajusta aceste taxe ca răspuns de urgență la creșterea prețurilor la energie cauzată de conflictele din Orientul Mijlociu și perturbările din Strâmtoarea Ormuz. Cea mai importantă schimbare este reducerea taxei NORA (National Oil Reserves Agency levy) de la 2 cenți pe litru la o sumă nominală, practic 0 cenți pe litru. Această reducere este programată pentru o perioadă inițială de două luni, de la 1 aprilie 2026 până la 1 iunie 2026. Scăderea directă a prețului la pompă pentru benzină, motorină și alte produse petroliere oferă un respiro consumatorilor casnici și firmelor. Legea îi oferă Ministrului Mediului, Climei și Comunicațiilor puterea de a prelungi această perioadă de reducere prin ordin ministerial, fără a mai fi nevoie de o nouă lege, dacă situația pieței de energie rămâne critică. Proiectul a fost semnat de președinte pe 26 martie 2026, intrând în vigoare imediat pentru a permite aplicarea reducerilor de la 1 aprilie 2026.

Recent, Irlanda a adoptat o legislație specifică pentru a asigura securitatea furnizării de gaze. [Legea privind rezerva strategică de gaze pentru situații de urgență](#) din 2025 reglementează crearea unei rezerve strategice de stat sub forma unei unități plutitoare de stocare și regazeificare (FSRU). Rezerva este destinată exclusiv utilizării în situații de urgență, nu pentru consumul comercial curent, fiind gestionată de *Gas Networks Ireland* în numele statului.

Spre deosebire de alte state, Irlanda nu pune un accent legislativ la fel de mare pe stocuri fizice de alimente deținute de stat, bazându-se mai mult pe lanțurile de aprovizionare private și pe planificarea de urgență.

[Cadrul pentru gestionarea situațiilor de urgență majore](#) nu este o lege propriu-zisă, ci un protocol național care coordonează modul în care agențiile de stat (poliția, armata, serviciile de sănătate) utilizează resursele în caz de criză.

Cadrul pentru gestionarea situațiilor de urgență majore a fost elaborat în 2005 și adoptat prin decizie guvernamentală în 2006. Scopul său este de a stabili mecanisme și structuri comune pentru gestionarea situațiilor de urgență la nivelul sectorului public de primă linie din Irlanda. Cadrul se bazează pe abordarea sistemică recunoscută la nivel internațional care, în esență, propune un ciclu iterativ de activități continue, parcurgând cinci etape ale gestionării situațiilor de urgență:

- identificarea riscurilor
- atenuarea riscurilor
- pregătirea
- intervenția
- recuperarea.

Irlanda se bazează pe statutul său de mare producător agricol net și, în consecință, nu are o lege a protecției civile universală care să oblige statul să dețină depozite de grâne sau alimente.

Deoarece Irlanda este stat membru al UE, o mare parte din legislația sa națională privind rezervele este de fapt o transpunere a normelor europene: Directiva 2009/119/CE, care obligă statele membre să mențină stocuri minime de țiței și/sau de produse petroliere, și Regulamentul (UE) 2017/1938 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze naturale.

ITALIA

În Italia, rezervele de stat sunt reglementate prin mai multe acte normative sectoriale, în funcție de tipul rezervei: rezerve petroliere strategice, rezerve energetice, protecție civilă, apărare și economie strategică, securitate alimentară și stocuri agricole. Prin urmare, nu există o singură lege generală a rezervelor de stat, ci un sistem dispersat între legi naționale, decrete legislative, norme de protecție civilă și regulamente UE implementate în dreptul italian.

Pentru rezervele petroliere strategice, principalul act normativ este [Decretul legislativ nr. 249 din 31 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Directivei 2009/119/CE, care stabilește obligația statelor membre de a menține un nivel minim de stocuri de țiței și/sau produse petroliere](#); acesta reglementează nivelurile obligatorii ale rezervelor petroliere,

categoriile de produse, obligațiile operatorilor și utilizarea rezervelor în caz de criză energetică.

Organismul central italian de stocare (OCSIT) este instituția care gestionează stocurile strategice, coordonează obligațiile operatorilor și raportează către UE și IEA. Aceasta funcționează ca un achizitor unic.

Protecția civilă și rezervele de urgență sunt gestionate în principal prin [Codul de protecție civilă](#), care stabilește gestionarea crizelor, logistica de urgență, aprovizionarea populației, mobilizarea resurselor strategice și coordonarea națională și regională. În practică, Codul de protecție civilă poate gestiona stocuri și logistică pentru alimente, apă, medicamente, echipamente de urgență.

Italia are un regim important privind activele strategice, securitatea economică și infrastructurile critice. Actul principal în acest sens este [Decretul-lege nr. 21/2012 Dispoziții privind competențele speciale în materie de structuri societare în sectoarele apărării și securității naționale, precum și pentru activitățile de importanță strategică din sectoarele energiei, transporturilor și comunicațiilor](#) care permite statului să intervină în sectoare strategice, să protejeze infrastructuri critice și să controleze resurse esențiale în situații de risc.

Italia nu are o mare rezervă alimentară permanentă în comparație cu modelul german, de exemplu. În schimb, deține un cadru juridic care derivă din protecția civilă, politica agricolă, legislația privind siguranța alimentară și mecanismele de urgență.

După COVID-19, Italia a consolidat stocurile strategice sanitare, rezervele de echipamente medicale, logistica farmaceutică de urgență. Cadrul juridic include ordine de protecție civilă, decrete de urgență, norme sanitare speciale.

Este foarte dezvoltat sistemul de protecție civilă care coordonează răspunsul la dezastre, gestionează logistică de urgență și poate activa distribuția resurselor strategice. [Departamentul de protecție civilă](#) este organismul responsabil în acest domeniu.

Caracteristica modelului italian este că pune accent pe protecție civilă, logistică de urgență, coordonare regională și stocuri strategice energetice.

POLONIA

[Legea din 17 decembrie 2020 privind rezervele strategice](#) este legea de bază care stabilește crearea, menținerea și utilizarea rezervelor strategice, reglementează finanțarea rezervelor, definește tipurile de bunuri ce pot face parte din rezerve, stabilește rolul Agenției Guvernamentale pentru Rezerve Strategice (RARS) și reglementează programul guvernamental de rezerve strategice. Legea a intrat în vigoare la **23 februarie 2021** și a transformat fosta Agenție a Rezervelor Materiale în [Agenția Guvernamentală pentru Rezerve Strategice \(RARS\)](#).

Rezervele strategice în Polonia includ combustibili, alimente, medicamente, echipamente medicale și materii prime.

[Legea din 13 ianuarie 2022 de modificare a Legii privind rezervele strategice](#) a extins lista rezervelor strategice, incluzând printre altele: arme și muniții, materiale explozive, produse și tehnologii militare sau de poliție, precum și capacități de producție și infrastructură critică.

În practică, rezervele strategice sunt reglementate și de legislație complementară. Între legile relevante suplimentare, menționăm:

[Legea privind gestionarea situațiilor de criză nr. 590/2007](#) care stabilește autoritățile responsabile de gestionarea crizelor, competențele acestora, modul de finanțare al măsurilor de criză și planificarea și coordonarea intervențiilor. Gestionarea situațiilor de criză este definită ca activitatea autorităților publice care include prevenirea situațiilor de criză, pregătirea pentru intervenție, reacția la criză, eliminarea efectelor și refacerea infrastructurii critice. Legea stabilește când se folosesc rezervele strategice, definește cine decide utilizarea lor și planificarea stocurilor pentru situații de criză.

[Legea privind starea de calamitate naturală \(2002\)](#) stabilește modul de declarare a stării de calamitate, competențele autorităților, restricțiile care pot fi impuse populației. Starea de calamitate se poate introduce pentru catastrofe naturale, avarii tehnice majore sau situații care amenință viața, sănătatea sau mediul. Această lege definește când pot fi eliberate rezervele și cum sunt utilizate în dezastre.

[Legea privind finanțele publice \(2009\)](#) include prevederi privind finanțarea rezervelor publice, mecanismele bugetare pentru stocuri și fondurile speciale pentru situații de urgență.

[Legea privind stocurile de petrol și produse petroliere](#) implementează directiva UE și stabilește crearea rezervelor de petrol și combustibili, finanțarea acestora, controlul stocurilor și utilizarea lor în crize energetice. Stocurile sunt menținute de producători, importatori, comercianți de combustibil precum și de statul polonez. Conform cu directivele europene, stocurile trebuie să acopere consumul pentru minim 90 de zile.

[Programul guvernamental multianual al rezervelor strategice](#) este un document executiv care urmărește securitatea națională, gestionarea situațiilor de criză, asigurarea continuității economice, protecția populației și apărarea civilă și militară. Programul stabilește mai multe categorii de rezerve dar detalii precum cantitățile și locațiile sunt informații clasificate:

- rezerve alimentare (cereale, carne, produse lactate, grăsimi, zahăr, apă potabilă);
- rezerve medicale (medicamente, echipamente medicale, echipamente de protecție);
- rezerve tehnice (generatoare, utilaje, poduri mobile, echipamente de intervenții);
- rezerve energetice (petrol, combustibili, gaze);
- rezerve pentru apărare și protecție civilă (echipamente speciale, infrastructură critică, capacități industriale).

[Agenția Guvernamentală pentru Rezerve Strategice \(RARS\)](#) are rolul de a crea rezervele, a le administra și a le distribui în situații de criză.

ROMÂNIA

În România, regimul rezervelor de stat este reglementat în principal de o lege-cadru, completată de acte normative care vizează organizarea instituțională și procedurile specifice.

[Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat](#) este coloana vertebrală a legislației în domeniu. Ea stabilește crearea stocurilor de produse necesare pentru intervenții operative în vederea protejării populației, a economiei și a țării, în situații excepționale: calamități naturale, epidemii, crize economice sau conflicte armate. Rezervele sunt proprietate publică a statului. Condițiile în care produsele pot fi scoase din rezerve sunt cu titlu definitiv, sub formă de împrumut sau pentru împropățare.

[Hotărârea nr. 1.380 din 18 noiembrie 2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale \(ANRSPS\)](#) reglementează înființarea și funcționarea instituției care gestionează efectiv aceste resurse. ANRSPS este organul de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Ministerului Afacerilor Interne (MAI).

Pe lângă legile cadru, există reglementări specifice pentru anumite tipuri de rezerve strategice:

[Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere](#) transpune directivele europene privind siguranța aprovizionării cu energie.

[Ordonanța de Urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență](#) face legătura între rezervele de stat și intervențiile în caz de dezastre. OUG 21/2004 stabilește când și cine decide că e nevoie de ajutor, iar legislația rezervelor de stat stabilește resursele care sunt puse la dispoziție. Rezervele de stat sunt concepute special pentru a interveni în momentele critice reglementate de OUG 21/2004. Atunci când se declară o stare de alertă sau de urgență conform OUG 21/2004, resursele din rezervele de stat (alimente, combustibil, materiale de construcții, grupuri electrogene, corturi) sunt deblocate pentru a ajuta populația afectată. Produsele din rezervele de stat se scot, de regulă, prin hotărâre de guvern. Totuși, în cazuri de urgență extremă (prevăzute de OUG 21), procedurile sunt accelerate pentru ca ajutoarele să ajungă la beneficiari în câteva ore. OUG 21/2004 oferă cadrul administrativ prin care autoritățile locale solicită sprijin, iar ANRSPS (care gestionează rezervele) execută livrarea acestora pe baza deciziilor luate la nivel central (de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență).

Anual sau periodic, guvernul emite hotărâri pentru aprobarea nomenclatorului produselor rezervă de stat (lista secretă sau parțial secretă a bunurilor ce trebuie stocate) și a nivelurilor maxime ale acestora.

Deși lista exactă și cantitățile sunt adesea confidențiale (fiind considerate informații sensibile pentru securitatea țării), principalele categorii de produse alimentare stocate includ:

- cereale și derivate: grâu pentru panificație, făină, mălai și orez;
- alimente de bază: zahăr, ulei comestibil, sare;
- conserve și produse procesate: conserve de carne, conserve de legume, pateuri, lapte praf;
- produse de necesitate imediată: apă plată și rații alimentare compacte pentru intervenții rapide.

Sistemul de gestionare se bazează pe trei mecanisme principale:

- Acumularea și depozitarea: statul cumpără produse de pe piață prin licitații publice care sunt păstrate în unități teritoriale proprii, depozite și silozuri speciale, unele subterane, răspândite strategic în toată țara.
- Împerspătarea (rulajul): pentru a preveni expirarea produselor, ANRSPS folosește un sistem de rulaj care înseamnă că, înainte ca un produs să iasă din termenul de valabilitate, acesta este scos la vânzare pe piață sau înlocuit cu un stoc nou prin contracte cu furnizorii.
- Intervenția operativă: rezervele sunt scoase din depozite doar în caz de calamități naturale (inundații, cutremure), situații de criză (epidemii, blocaje economice), stări de asediu sau război, ajutor umanitar extern acordat altor țări în caz de dezastre.

Scoaterea produselor din rezervele de stat se face, de regulă, prin hotărâre de guvern. De exemplu, în ultimii ani, România a eliberat rezerve de grâu pentru a stabiliza piața sau a trimis alimente și apă populației afectate de inundații masive.

Pe lângă rezervele de stat, există și *rezervele de mobilizare*, care sunt stocuri deținute de companii private (producători sau mari retaileri) la solicitarea statului, pentru a fi utilizate în caz de mobilizare sau război. Statutul rezervelor de mobilizare este reglementat în principal prin [Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare](#)

Rezervele de mobilizare sunt stocuri de materiale și produse (inclusiv materii prime pentru industria alimentară) necesare instituțiilor din sistemul de apărare și siguranță națională în caz de război sau stare de mobilizare. Conform [Legii 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare](#), în timp de război, **stocurile rezervelor de stat sunt asimilate rezervelor de mobilizare**. Practic, tot ce are statul depozitat devine o resursă strategică pentru apărare. Pe lângă alimentele procesate, rezervele de mobilizare pun accent pe materii prime și produse cu ciclu lung de fabricație.

În scenariul unei mobilizări generale sau al unui război, legislația prevede mecanisme pentru **asigurarea consumului populației în regim de raționalizare**. Statul nu doar păstrează alimente în depozitele proprii, ci are și protocoale încheiate cu marii operatori economici (producători, retaileri) care au așa-numitele *sarcini la mobilizare*. Acești operatori sunt obligați prin planurile de mobilizare să mențină anumite capacități de producție sau stocuri care pot fi rechiziționate sau direcționate prioritar către nevoile armatei și ale populației civile.

Nomenclatorul produselor este secret pentru a nu deconspira capacitatea de rezistență a țării. Deși statul menține aceste rezerve, ele sunt gândite ca un „tampon” pentru a asigura supraviețuirea și stabilitatea până când economia de război poate prelua cererea, nu neapărat pentru a hrăni întreaga populație la standarde de timp de pace pe o durată nedefinită.

SUEDIA

Sistemul suedez de rezerve strategice este unul dintre cele mai interesante din Europa, trecând printr-o transformare majoră în ultimii ani. După sfârșitul Războiului Rece, Suedia și-a redus drastic stocurile, însă, începând cu 2015 și accelerând după 2022, a revenit la conceptul de *apărare totală*.

Sistemul nu este reglementat de o singură lege a rezervelor, ci de un set de acte normative care definesc responsabilitățile statului și ale sectorului privat.

[Legea privind apărarea totală și alerta de securitate](#) este legea de bază care stabilește că *apărarea totală* cuprinde atât componenta militară, cât și cea civilă și obligă autoritățile și companiile desemnate să planifice menținerea funcțiilor critice ale societății.

[Legea privind protecția împotriva accidentelor](#) reglementează pregătirea pentru situații de urgență pe timp de pace, care constituie baza pentru rezervele de prim ajutor și intervenție.

[Ordonanța privind măsurile de urgență](#), intrată în vigoare recent, obligă autoritățile publice să își sporească reziliența și să asigure continuitatea aprovizionării în sectoarele lor respective: energie, hrană, sănătate.

Suedia a trecut de la un model de "depozite centrale de stat" la un model de **parteneriat public-privat**. Astfel, [Agenția Suedeză pentru Contingente Civile](#) (MSB) este organismul central care coordonează planificarea rezervelor și emite ghiduri pentru restul instituțiilor. Spre deosebire de alte state, Suedia împarte responsabilitatea rezervelor pe ministere/agenții de specialitate. În felul acesta, [Agenția pentru Agricultură](#) este responsabilă pentru securitatea alimentară, [Agenția pentru Energie](#) gestionează stocurile strategice de combustibil, în conformitate cu normele UE și IEA, iar [Consiliul Național pentru Sănătate](#) se ocupă de rezervele de medicamente și echipamente medicale.

În prezent, legislația suedeză pune accent pe aspecte noi în ceea ce privește rezervele, cum sunt:

- Stocarea prin companii private care înseamnă că statul încheie acorduri cu marii retaileri și distribuitori pentru a menține stocuri "tampon" (buffer stocks) care depășesc nevoile comerciale obișnuite;

- Suedia promovează intens conceptul de *pregătire pentru o săptămână*. Prin broșura „*Dacă vine criza sau războiul*”, Agenția Suedeză pentru Contingente Civile transferă prin norme de recomandare responsabilitatea stocării de hrană și apă către populație pentru primele 7 zile;
- Rezervele de petrol sunt constituite în acord cu reglementările UE (Directiva 2009/119/CE), care obligă statele membre să dețină rezerve de petrol echivalente cu 90 de zile de importuri nete.

În concluzie, Suedia nu mai are depozite uriașe de grâu/cereale sau conserve gestionate centralizat ca în anii '70, ci folosește un sistem descentralizat, bazat pe legi de planificare și contracte cu mediul privat.

Spre deosebire de depozitele de stat clasice (unde hrana stă până expiră), Suedia obligă marii retailerii să mențină stocuri operaționale mai mari decât ar fi necesar în mod normal. Statul plătește retailerii pentru a păstra în depozitele lor curente o cantitate suplimentară de produse critice. Avantajul este că alimentele sunt rulate constant în procesul normal de vânzare, asigurând prospețimea și eliminând risipa, dar garantând că un volum fix de rezervă este mereu "la raft" sau în depozit.

Participarea nu este doar voluntară; guvernul, prin Agenția pentru Agricultură și Agenția pentru Contingente Civile (MSB), încheie contracte specifice cu retailerii care includ: capacitate de depozitare garantată, ceea ce înseamnă că retailerii trebuie să demonstreze că pot stoca rezerve de cereale și produse neperisabile în regiuni strategice – în special în Nord, zona considerată prioritară în 2026. În caz de stare de alertă, retailerii sunt obligați prin lege să urmeze planurile de raționalizare dictate de autorități, nu legile pieței libere.

Marile lanțuri trebuie să asigure continuitatea lanțului frigorific și a sistemelor de plată chiar și în cazul penelor de curent prelungite. Astfel, sunt obligați să mențină sisteme de plată offline sau capacitatea de a procesa tranzacții în mod analogic sau prin rețele locale securizate dacă internetul general cade.

Pentru a nu pune presiune pe prețurile la consumator, guvernul a alocat sume record, de peste 1,4 miliarde de coroane, recent, pentru a subvenționa aceste costuri de stocare ale agenților privați. O *comisie alimentară* nou înființată supraveghează marile lanțuri de magazine pentru a se asigura că subvențiile și reducerile de TVA, care au ajuns la 6% în 2026 pentru alimente, sunt transferate către reziliență și către consumatori, nu în profituri.

WEBOGRAFIE

Austria

[Legea privind stocurile de petrol](#)

[Legea gazelor](#)

[Legea privind asigurarea aprovizionării](#)

Cehia

[Legea nr. 97/1993 privind competența Administrației Rezervelor Materiale de Stat](#)

[Legea nr. 241/2000 privind măsurile economice pentru situații de criză](#)

[Legea nr. 189/1999 Sb. – privind stocurile de urgență de petrol](#)

Danemarca

[Legea privind intervenția în caz de urgențe petroliere \(2012\)](#)

Franța

[Codul energiei](#)

[Codul apărării](#)

[Legea de programare militară 2024-2030](#)

[Codul securității interne](#)

[Legea de programare militară 2024-2030](#)

[Codul rural și al pescuitului maritim](#)

Germania

[Legea privind stocurile de petrol și produse petroliere](#)

[Regulamentul privind rezerva de rețea](#)

[Regulamentul privind rezervele de capacitate](#)

[Legea privind finanțarea Bundeswehrului și înființarea unui Fond special pentru Bundeswehr \(BwFinSVermG\)](#)

[Legea privind rezerva federală pentru pensii \(VersRücklG\)](#)

[Legea privind securitatea și pregătirea alimentară \(ESVG\)](#)

Irlanda

[National Oil Reserves Agency Act 2007](#)

[Legea privind rezerva strategică de gaze pentru situații de urgență](#)

Cadrul pentru gestionarea situațiilor de urgență majore

Italia

Decretul legislativ nr. 249 din 31 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Directivei 2009/119/CE, care stabilește obligația statelor membre de a menține un nivel minim de stocuri de țiței și/sau produse petroliere

Codul de protecție civilă

Decretul-lege nr. 21/ 2012 Dispoziții privind competențele speciale în materie de structuri societare în sectoarele apărării și securității naționale, precum și pentru activitățile de importanță strategică din sectoarele energiei, transporturilor și comunicațiilor

Polonia

Legea din 17 decembrie 2020 privind rezervele strategice

Legea din 13 ianuarie 2022 de modificare a Legii privind rezervele strategice

Legea privind gestionarea situațiilor de criză nr. 590/2007

Legea privind starea de calamitate naturală (2002)

Legea privind finanțele publice (2009)

Legea privind stocurile de petrol și produse petroliere

Programul guvernamental multianual al rezervelor strategice

România

Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat

Hotărârea nr. 1.380 din 18 noiembrie 2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale (ANRSPS)

Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere

Ordonanța de Urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență

Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare

Legii 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare

Suedia

Legea privind apărarea totală și alerta de securitate

Legea privind protecția împotriva accidentelor

Ordonanța privind măsurile de urgență